

„D. K.s 300 Garanter.“

—o—

Den Gang, der samledes ind til »Kv. og Samf.« paa Aarhusmødet 1916, var der en jævn Kvinde i Forsamlingen, som henstillede, at de Medlemmer indenfor D. K., der kunde give, ogsaa vilde huske, at der var Medlemmer, som med deres bedste Vilje *ikke* kunde afse mere end deres aarlige Bidrag.

Dette er sikkert rigtigt. Dansk Kvindesamfund tæller en Del Medlemmer, for hvem 2—3 Kroner om Aaret spiller en Rolle, og af hvem det vilde være Uret at forlange mere end dette og saa deres, ofte varme, Interesse for Arbejdet, men D. K. tæller tillige *mange* Medlemmer, som har Evne — sikkert ogsaa Vilje — til at yde den Sag, de har sluttet sig til, større økonomisk Støtte, end Lovene kræver. Det er til disse, undertegnede Medlemmer af D. K., som er blevet enige om at træde sammen til et Udvalg til at arbejde for:

Oprettelsen af „D. K.s 800 Garanter“.

herved henvender sig:

Vi retter en indtrængende Opfordring til alle de Medlemmer indenfor D. K., der har Evne og Vilje, om at træde ind i Rækken af D. K.s 300 Garanter. De dermed følgende Forpligtelser er, at en Garant, foruden sit aarlige Bidrag som Medlem af den stedlige Kreds, indbetaler *Kr. 10,00* om Aaret til Fælleskassen, hvoraf vi foreslaar, at Halvdelen gaar til Bladet og Halvdelen til det øvrige Arbejde.*)

Vi ønsker at fremhæve, at lige saa lidt som vi har tænkt os, at disse 300 Garanter skulde have nogen Forrangsstilling fremfor andre Medlemmer, lige saa lidt har vi ønsket ved Oprettelsen af denne Institution indenfor D. K. at overflødiggøre de Tilskud, som Venner af Sagen fra Aar til Aar har indbetalt enten til Bladet eller til det øvrige Arbejde. Den Glæde at yde efter Evne har ingen Ret til at fratage nogen, og der vil saavist til enhver Tid være Brug for alt, hvad der paa denne og anden Maade ydes. *Hvad vi derimod har ønsket er:*

At sikre vort Arbejde en *højest fornøden aarlig Sum* ud over den ved Lovene fastsatte.
At danne en stadig »*økonomisk Vagt*« om Arbejdet.

At *garantere* det mod at lide altfor meget under økonomiske Vanskeligheder.

Vore Regnskaber viser jævnlig Underskud, — saaledes viser det Uddrag af D. K.s Regnskab for 1916, som findes i »Kv. og Samf.« No. 10, 1917, et Underskud paa ca. 1300,00, og Regnskabet for 1915 viste et Underskud paa ca. 1600,00. Disse Underskud fremkommer naturligvis for en stor Del paa Grund af de ekstraordinære Forhold, men ikke desto mindre er det indlysende, at vor Fælleskasse arbejder med meget for smaa Midler, og der er mange af os som kunde ønske, at den var i Stand til ved forskellige Lejligheder at optræde noget mere rundhaandet, end den gør. Man kunde bl. a. ønske, at de Medlemmer af vor Fællesstyrelse, der jævnlig maa gøre Rejser til København, kun gav Tiden og Arbejdet, ikke som nu ogsaa ofrede økonomisk, fordi vor Fælleskasse er for fattig til at dække andre Udgifter end netop Billetten paa 3. Klasse. Dette er kun et Eksempel. Vi kunde nævne flere og blandt disse ogsaa Eksempler paa, at man har maatte resignere overfor vigtige Opgaver, fordi de krævede Penge — ikke mange — men flere end vort fælles Fond raadede over. Det er os saaledes bekendt, at Arbejdet i D. K.s Udvalg ang. »Lige Løn for lige Arbejde«, ang. Børneforsorgen og ang. Forbedring af det huslige Arbejde i høj Grad hæmmes af økonomiske Vanskeligheder.

Vi mener heller ikke, at vi kan udsætte vor gamle ansatte Forening for at stilles altfor meget i Skygge af andre Foreninger. Til Sammenligning skal vi nævne, at den fornylig stiftede »Husmødreforening« har et aarligt Kontingent af Kr. 5,00, at Medlemmerne af »Husassistenternes Fagforening« betaler et aarligt Kontingent af Kr. 12,00, at Landets daarligst lønnede Stand — den kvindelige Handels- og Kontorstand — kan afse Kr. 4,00 aarlig til deres Organisation.

Vi forstaar som sagt, at det *ikke* lader sig gøre, at Kontingentet over hele Linien rejses, og vi foreslaar derfor, at D. K. indretter sig paa en Maade, som kendes indenfor flere andre Foreninger med kulturelle og oplysende Formaal, og vi spørger:

„Skulde der ikke indenfor D. K.s 9000 Medlemmer findes 300, som vil betragte det som en Ære og Glæde at lægge Navn og Evne til ved at blive en af D. K.s 300 Garanter?“

*) Paa Foranledning skal Udvalget herved meddele, at en Garant naturligvis kan træde fra, naar økonomiske Vanskeligheder hindrer vedk, i at opfylde sin Garantforpligtelse, eller naar man f. Eks. finder, at D. K. ikke ledes i den Aand, man anser for den rette.

Garanter, der ønsker at fratræde, maa dog meddele dette inden 1. Juni, da Indbetalingerne finder Sted i Septbr. og Udvalget ogsaa maa have et Par Maaneder til at søge andre Garanter for de mulig udtraadte.

Det er Udvalgets Tanke at samle hele Summen paa en Gang, og hvert Aar overrække den til Fællesstyrelsen, ligesom Udvalget efter vor Mening maa genvælges eller nyvælges hvert Aar indenfor de 300 Garanter,